

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1787

VD18 90119649

§. 51. Pluribus Dei Famulis Cælitum honores a Benedicto XIV. Papa asserti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67882)

Principum, quibus etiam lege naturali Sæc. XVIII.
obnoxii sunt, palam resistent, A. C. 1742.

§. LI.

Pluribus Dei Famulis Cœlitum honores a Benedicto XIV. Papa asserti.

Interim Benedictus XIV. Pontifex maximus continua satorum varietate jactabatur, nunc prospero recreatus, nunc adverso exagitatus nuntio; sibi tamen semper æqualis inter animi sui solatia reponebat pastorem sollicitudinem, qua universos Christi fideles propositis Sanctorum exemplis ad imitationem, vel saltem ad morum correctionem inducere adlaborabat. Eo fine Servum Dei Camillum de Lellis, qui Congregationis Clericorum Regularium infirmis ministrantium fundator erat, comprobata jamjam ejus vitæ sanctimonia, virtutibus heroicis, patrisque miraculis solemni apotheosi Beatorum Albo inscribere decreverat. Præprimis vero Ejusdem Corpus ex tumulo in Romana Ecclesia S. Mariæ Magdalensæ sito elevari, atque in decentiorem locum collocari voluit. Igitur Ludovico Valenti Signaturæ utriusque Referendario & Fidei, ut vocant, Promotori die quinta Martii præcepit, ut unacum publico

Hist. Eccles. Tom. LXXVII. N n No-

Sæc. XVIII.

A. C. 1742

Notario, & dictæ Congregationis Præposito Generali, ejusque Assistentibus ad præfatum locum se transferat, clavisque Ecclesiæ januis tumulum effodit & tumbam, in qua dictum Corpus quiescit, omnibus accuratissime inspectis atque annotatis referari curet, solent tamen caveat, ne vel ipse vel quisqueque alius vel minimam particulam præfato corpore secum asportet. Post vero ipse idem Corpus in aliam arcam suo sigillo munitam reponat, & in decentiorem locum translatum tutius custodiri jubeat. His ergo rite adimpletis summus Pontifex ad imperios Hispaniarum Regum Philippi III. & IV. plurimorum etiam Principum, Ducum & Neapolitanorum Nobilium, atque Ecclesiasticorum preces die septima Aprilis auctoritate Apostolica indulget, idem Dei Famulus imposterum Beatitudine nuncuparetur, eique omnia venerationis Beatis debitæ officia perhiberi possent.

Die autem vigesima octava ejusdem Mensis idem Pontifex Apostolicas litteras edidit, quibus Elisabetham Ludovicorum Reginam jam ab Urbano VIII. anno 1626. Sanctis adscriptam fuisse testabatur, ne ea res unquam in dubium vocari posset. Huic vero Constitutio

viginti octo Cardinales subscribere. Sub Sæc. XVIII.
 idem tempus Marcus Antonius Gravois A. C. 1742.
 Ord. FF. Minorum de observantia sum-
 mo Pontifici exposuit, quod idem Ur-
 banus VIII. Papa causam Canonisatio-
 nis Beatæ Joannæ de Valesia, quæ erat
 Franciæ Regina & Ordinis Annuntiatae
 B. Virginis Fundatrix, instrui præce-
 perit, & ad finem ferme perduxerit,
 ejus tamen cultus ob præfati Pontificis
 decretum fuerit intercisus, postea vero
 inclarescentibus miraculis per eam a
 Deo perpetratis Alexander VII. ad Lu-
 dovici Regis & Annæ Austriæ Reginæ
 preces ad dictæ Famulæ Dei beatifica-
 tionem & Canonisationem procedi posse
 indulserit: demum vero Bituricensis Ar-
 chiepiscopus Judex delegatus senten-
 tiam tulerit, quod de cultu immemo-
 rabili hujus Beatæ omnino constet, hinc
 prædictus Marcus Antonius sacrae Car-
 dinalium Congregationi hoc dubium pro-
 posuit: *An sententia Archiepiscopi præ-*
dicta esset confirmanda in casu & ad ef-
fectum, de quo ageretur? Sacra autem
 hæc Congregatio ponderata pro rei gra-
 vitate causa die decima quarta Aprilis
 affirmando rescribendum censuit. Hoc
 vero decretum Benedictus XIV. Papa
 die decima octava Junii autoritate A-
 postolica confirmavit.

Sæc. XVIII.

A. C. 1742.

S. LII.

*Famosa Benedicti XIV. Constitutio
contra prohibitorum rituum Si-
nensium Vindices.*

Cum ex diuturna experientia Benedicti Pontifici Maximo probe innotesceret, quam grave & vix non irreparabile damnum & vastationem florentissimi Dominico agro in Sinarum Imperio intulisset pervicacia illorum Missionariorum, qui spretis Vicariorum, ipsorumque Pontificum monitis & decisionibus prohibitos ritus sub variis, iisque similibus obtentibus permiserunt, imo etiam ceu licitos ac mere civiles pertinaciter propugnarunt, & etiamnum propugnant, hinc Pontifex, ut tandem hec zizania penitus evelleret, hoc anno die undecima Julii percelebrem edidit Constitutionem, quæ ab his verbis incipit *Ex quo singulari &c.* Ea est adeo erudita, solida & energica, ut illius fundamenta omni jure singularem in Hist. Ecclesiastica locum sibi vendicet. Preterea primis igitur Pontifex rem ab ejus origine repetit, atque affirmat, „quod „ocasionem diffidiis ejusmodi dederit „ceremoniæ quædam & ritus, quibus „Sinenses, ad Confucium Philosophum „& Majores suos honoribus prosequerentur.